

Dømt til at mislykkes

Videnskabsministeriet har foreløbig trukket den omstridte forskerrangliste tilbage. Forudsigeligt, mener tidligere formand for en af faggrupperne. Projektet har været præget af dårlig planlægning og uklare målsætninger

–Det har været noget med at rulle asfalten ud foran bilerne, mens de kørte.

Sådan beskriver den tidligere formand for faggruppen på Litteraturvidenskab, professor Svend Erik Larsen, arbejdet med forskerranglisten. En forskerrangliste, der blev søsat af Videnskabsministeriet for at måle universiteternes forskningsresultater og bruge det som parameter til fordeling af en del af de årlige basismidler til universiteterne.

I alt 68 faggrupper blev der nedsat, og de fik som noget af det første til opgave at udarbejde bruttolister for forlag og tidsskrifter. Meningen var, at Forsknings- og Innovationsstyrelsen under Videnskabsministeriet ville have rangordnet alle tidsskrifter og lade listerne danne grundlag for de point, forskerne ville få, når de publicerede i tidsskrifter fra listen. På den baggrund kunne universiteterne også tildeles point og rangordnes samt danne grundlag for en konkurrenceudsættelse af basismidlerne. Svend Erik Larsen var fra starten yderst skeptisk og mente ikke, at listerne ville udpege alle de vigtigste steder at publicere. Skepsissen blev ikke mindre, som arbejdet skred frem.

Dårlig planlægning

Der var træk i projektet, som ethvert menneske med minimal ledelseserfaring kunne se, var dømt til at gå galt, fortæller Svend Erik Larsen og hentyder blandt andet til den onlinefacilitet, der skulle styre det hele, og som faggruppeformændene skulle betjene sig af.

–Den var ikke etableret ved projektets begyndelse, så vi måtte sidde med Excel-ark og fylde dem op og sende ind som filer. En del af de filer forsvandt, fordi systemet åd dem.

De tekniske problemer stod i kø ved projektets begyndelse, men det var langt fra det eneste problem.

–Det var heller ikke tænkt igennem, om forskerne skulle indberette to steder eller kun ét. Man burde jo melde ud inden start, om forskerne både skulle indberette til den interne årsberetning til universitetet og derudover til det her system, men det var ikke krystalklart og endnu et udtryk for elementær dårlig projektplanlægning.

Manglende kriterier

Foruden de tekniske problemer gav manglen på kriterier også panderynker hos flere af de involverede forskere.

–Vi sad med forskningssiden og fik at vide, at der også skulle laves tilsvarende lister for formidlingssiden og undervisningssiden, og det affødte en heftig debat – ikke mindst på humaniora, fordi forskning og formidling lapper ind over hinanden. Vi vidste ikke, hvordan vi skulle skelne, og svaret lød, at vi skulle opføre det begge steder, men faktum var, at kriterierne for adskillelsen af de tre funktioner ikke lå klar, siger Svend Erik Larsen.

–Det var heller ikke afklaret, om der skulle være to eller tre rankingniveauer. Vi sad reelt og lavede bruttolister uden at vide, hvad de skulle bruges til eller, hvilke kriterier der skulle bringes i anvendelse, når de skulle sorteres.

Omvendt var der også eksempler på kriterier, der ikke var på højde med de medier, som nogle fag bruger til deres vigtigste forskning.

–På medierelaterede studier finder en stor del af frontforskningen sted i elektroniske kredsløb, og det er jo et problem, hvis det kun er trykte publikationer, der tæller, lyder det fra den tidligere formand, hvis hovedanke netop går på den negative adfærdsregulering, systemet afføder, hvor forskere kan føle sig tvunget til at bevæge sig de steder hen, hvor det kan betale sig frem for at søge derhen, hvor gennembruddene er.

Uklare målsætninger

Listen, der nu foreløbig er trukket tilbage, får endnu et skud for boven af Svend Erik Larsen. Målene med forskerranglisten var dels at give internationali-

Arbejdet med forskerranglisten har været præget af uklare målsætninger og dårlig planlægning. Derudover er der for mange skadevirkninger ved at indføre et sådant system, mener Svend Erik Larsen.

seringen et skub opad, dels at styrke den faglige kvalitet, men målsætningerne forsvandt hurtigt ud af billedet.

–Internationaliseringen er der jo allerede. Vi lægger altid internationale dimensioner ned over vores arbejde – og det gælder også lokalt forskningsmateriale. Hvad kvalitetsløftet angår, så kan noget, man registrerer med tilbagevirkende kraft, jo ikke være et kvalitetsløft. Det er derimod udtryk for en dybt konservativ tankegang. Der er tale om en negativ adfærdsregulering, der er kvalitetsforringende både med hensyn til universitetskulturen og på grund af den konservatisme, der er indbygget i den, lyder det fra Svend Erik Larsen, der ikke mener, at man kan få forskersamfundets legitimering af forskerranglisten. Tunge seniorforskere vil betakke sig for at gå ind i det arbejde igen, vurderer han, og så kan systemet kun genrejses ved stram embedsmandsstyring.

–Vi skal som forskere i stedet bruge vores professionalisme til at se, hvor gennembruddene er og fortsat publicere der, hvor vi vurderer, at det er væsentligt. Og især få de unge forskere, vi uddanner, til at arbejde ud fra netop den grundholdning.

ank